

FOC I LLOC

Dia per la Protecció de la Natura

DELFI

ROCA

“Ha arribat l’hora en què tots els pobles i governs del món prenguin consciència de la marxa suïcida que la humanitat ha emprès a través de la contaminació de l’entorn i la biosfera, la dilapidació dels recursos naturals, el creixement sense fre de la població i la sobreestimació de la tecnologia. Cal revertir immediatament la direcció d’aquesta marxa, a través d’una acció mancomunada internacional.”

Aquestes paraules foren pronunciades el 1972 pel que fou president de l’Argentina, el general Juan Domingo Perón. En ser escoltades pel llavors Secretari General de les Nacions Unides, l’austríac Kurt Waldheim, les va fer seves a l’Assemblea General de l’ONU. Això va iniciar el camí fins que la protecció del medi ambient acabés sent inclosa com un objectiu primordial de l’Agenda 2030.

Per això, en un dia com avui, el que se celebra el Dia Mundial de la Protecció de la Mare Natura, cal recordar que les paraules, el llenguatge, són tan importants com els objectius a aconseguir.

Perquè les maneres fan l’home. Quan es perden tot es degrada i esdevé decadent. Per tant, malgrat la urgència de prendre mesures per pal·liar la pèrdua de la biodiversitat, per preservar la vida de la biosfera, cal evitar, de totes totes, la mala educació quan es defensa la causa, tot cuidant el llenguatge.

Tot i que les paraules només són paraules si no s’acompanyen d’accions. Però recordant que gràcies al llenguatge es pot arribar al cor de les persones, tant per defensar una causa noble, com per arribar a les seves tripes per provocar ràbia i destrucció. En efecte, la llengua és l’únic múscul del cos que tot i no tenir cap os, és molt capaç de trencar-los.

Per això cal insistir a tenir cura del llenguatge. La forma de dir les coses és cabdal si es vol aconseguir la cooperació de tota la societat. Parlar de forma abrupta, vulgar, sense mesura, acaba generant més conflicte i més desafecció.

Resumint, la història està plena de fetes que en realitat són grans discursos. Discursos educats que han canviat el curs de la humanitat. Fins i tot en Winston Churchil ho va deixar clar parlant d’un afusellat: “Quan has de matar un home, no costa res ser educat.”